

کاهش سرمایه گذاری ها در بخش بالادستی صنعت جهانی نفت به دلیل کاهش قیمت نفت

یافت. در سه ماهه اول سال میزان خوراک پالایشگاه ۳۷/۴۲ میلیون مترمکعب بود که نسبت به دوره‌ی مشابه سال گذشته ۶/۹ درصد کاهش داشت. به نظر می‌رسد با کاهش روند بیماران مبتلا به کرونا در ماه‌های مارس و آوریل سطح فعالیت‌های شرکت به تدریج به حالت عادی بازگردد. البته سایونیک به منظور جبران کاهش تولید فرآورده‌های نفتی، تولید محصولات پتروشیمی خود را افزایش داده است.

- و بالاخره اینکه کاهش جهانی قیمت نفت موجب شد تا بزرگ‌ترین شرکت نفت و گاز آمریکا یا ExxonMobil نیز عملیات حفاری خود را در منطقه‌ی Bass Strait استرالیا متوقف کرده و در حال بازنگری برنامه‌ی زمان‌بندی فعالیت‌های خود برای بقیه‌ی سال به‌علت شیوع ویروس کرونا باشد. این تصمیم پس از تکمیل حفاری دومین حلقه چاه در منطقه‌ی West Barracouta اتخاذ شد و شرکت، اکنون بر گسترش زیرساخت‌هایی که این میدان را به میدان نفتی موجود Barracouta مرتبط می‌کند، تمرکز خواهد کرد. البته، تکمیل عملیات زیرساخت‌ها تا اوایل ۲۰۲۱ پیگیری خواهد شد و انتظار می‌رود گاز West Barracouta پس از آن به استرالیا برسد. مدیرعامل دفتر نمایندگی اکسون در استرالیا گفت: ما زمانی که شرایط را با توجه به شیوع ویروس کرونا تغییر دادیم پیشرفت کمی در برنامه‌های حفاری داشتیم و در حال حاضر نیز در شرایط بی‌سابقه‌ای به سر می‌بریم و می‌بایست علاوه بر توجه به مسائل مربوط به ایمنی و سلامت نیروی کار، اجرای عملیات ضروری و تامین انرژی استرالیا را نیز ادامه دهیم. ■

سود پالایشی آن از ۵ دلار به حدود ۴ دلار در بشکه کاهش یافته و انتظار دارد که نرخ بهره‌برداری در پالایشگاه‌های اروپایی در سال جاری حدود ۸۰ درصد باشد، که کمتر از رقم پیش‌بینی قبلی، یعنی ۹۵ درصد، است. - فعالیت شرکت‌های چینی پتروچاینا و سایونیک نیز از شیوع ویروس کرونا بی‌نصیب نماندند، به‌طوری‌که شرکت پتروچاینا، که بزرگ‌ترین شرکت نفت و گاز در چین است، در نظر دارد هزینه‌های سرمایه‌ای خود را برای سال ۲۰۲۰ با ۳۰ درصد کاهش نسبت به سال ۲۰۱۹ به رقم ۲۰۰ میلیارد یوان تقلیل دهد. هزینه‌ها در این شرکت بر مبنای مکانیسم قیمت نفت انجام می‌شود و انتظار می‌رود با عبور از دوره کرونا و تقویت قیمت‌های نفت، فعالیت‌های اقتصادی آن رفته‌رفته از سر گرفته شود. هزینه‌های سرمایه‌گذاری و تولید این شرکت در سال ۲۰۱۹ معادل ۲۹۶/۸ میلیارد یوان بود. شرکت سایونیک، دیگر شرکت چینی فعال در زمینه‌ی نفت و گاز هم اعلام کرده که هزینه‌های سرمایه‌ای خود را در سال جاری بین ۲۰ تا ۲۵ درصد کاهش خواهد داد، به‌طوری‌که تمامی واحدهای بالادستی و پایین‌دستی آن موظف به کاهش ۳۰ درصدی بودجه‌ی خود شدند. البته با رسیدن سطح قیمت به ۴۰ دلار در هر بشکه، میزان تولید به سطح ثابت خود باز خواهد گشت. شرکت پتروچاینا انتظار دارد میزان تولید نفت را در سال جاری در سطح سال گذشته معادل روزانه ۲/۴۹ میلیون بشکه ثابت نگه دارد. سطح فعالیت پالایشگاهی این شرکت نیز به‌عنوان دومین پالایشگر بزرگ چین علی‌رغم مازاد عرضه‌ی موجود در بازار از ۷۵ درصد در سه ماهه اول سال به ۸۰ درصد در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۰ افزایش خواهد

با شیوع ویروس کرونا که کاهش شدید قیمت‌های نفت را در جهان موجب شد تمامی برنامه‌های شرکت‌های نفتی در جهان به‌ویژه در بخش بالادستی با کاهش روبرو شده و انتظار می‌رود درآمد شرکت‌های نفتی با حدود ۱۰۰۰ میلیارد دلار زیان یا ۴۰ درصد کاهش از رقم ۲/۴۷ تریلیون دلار به ۱/۴۷ تریلیون دلار برسد. از جمله:

- شرکت OMV اتریش اعلام کرد که تولید و هزینه‌های بالادستی خود را برای سال جاری کاهش می‌دهد به‌طوری‌که انتظار دارد مجموع تولید نفت و گاز آن در سال جاری به روزانه ۴۴۰ تا ۴۷۰ هزار بشکه معادل نفت کاهش یابد، که این میزان ۱۲ درصد کمتر از مقدار پیش‌بینی قبلی، یعنی ۵۰۰ هزار بشکه معادل نفت در روز است. البته، همین شرایط را نیز به اوضاع امنیتی لیبی و کاهش تولید توسط کشورهای عضو اوپک پلاس مرتبط می‌داند. به‌همین منظور، انتظار می‌رود که بودجه‌ی بالادستی این شرکت نیز در ۲۰۲۰ به ۱/۱ میلیارد یورو برسد که کمتر از رقم پیش‌بینی قبلی، یعنی ۱/۶ میلیارد یورو است. همچنین انتظار می‌رود هزینه‌ی اکتشاف و ارزیابی ذخایر نیز به ۲۵۰ میلیون یورو برسد که ۱۰۰ میلیون یورو از پیش‌بینی قبلی کمتر است. شیوع کرونا و ضربه‌ی آن به اقتصاد کشورها، منجر به تاثیر منفی بر قیمت‌ها و تقاضا برای نفت‌خام و فرآورده‌های نفتی تولیدی شرکت OMV در بازارهای بین‌المللی شود. این شرکت همچنین پیش‌بینی خود را از قیمت نفت برای سال ۲۰۲۰ از ۶۰ به ۴۰ دلار در هر بشکه کاهش داد. در مورد فعالیت‌های پایین‌دستی نیز، در حال حاضر فروش فرآورده‌های نفتی آن در سال ۲۰۲۰ کمتر از ۲۰۱۹ بوده و حاشیه‌ی

کاهش ۲۴ درصدی درآمدهای نفتی عربستان در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰

کشور تا سال ۲۰۳۰ نیز امیدوارکننده نباشد، چراکه پس از بحران نفتی سال ۲۰۱۶-۲۰۱۴ و تصمیم عربستان برای کاهش وابستگی به نفت، دستیابی به این چشم‌انداز بر پایه‌ی قیمت بالا یا حداقل باثبات قیمت نفت تعریف شده که شرایط فعلی جوابگوی آن نیست. گفته شده که ذخایر ارزی این کشور نیز در ماه مارس به ۴۶۴ میلیارد دلار رسیده که کمترین میزان در ۱۹ سال گذشته است. بودجه‌ی ۲۰۲۰ عربستان در ماه دسامبر ۲۰۱۹ و بر اساس قیمت نفت روزانه ۶۰ دلار در هر بشکه بسته شد. طبق این بودجه، درآمدهای نفتی عربستان ۵۱۳ میلیارد ریال سعودی و مجموع درآمد آن نیز ۸۳۳ میلیارد ریال تعریف شد و هزینه‌های این کشور نیز به میزان ۱/۰۲ تریلیون ریال سعودی برآورد شد که این به معنای کسری ۱۸۷ میلیارد ریالی این کشور تا پایان سال ۲۰۲۰ خواهد بود. ■

و در مجموع موجب کسری بودجه‌ی ۹ میلیارد دلاری این کشور در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ شد. وزارت امور اقتصادی این کشور همچنین اعلام کرد: علی‌رغم اقدامات این کشور برای جبران کسری بودجه، تا پایان سال، شاهد کاهش تولید ناخالص داخلی کشور نیز خواهد بود. عربستان سعودی بودجه‌ی سال جاری خود را ۵ درصد کاهش داده و شرکت آرامکو نیز هزینه‌های سرمایه‌گذاری خود را تا ۴۰ درصد کاهش داده است. به اعتقاد کارشناسان نفتی با کاهش درآمدهای نفتی و غیرنفتی عربستان، شرایط مالی این کشور در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۰ بیشتر تضعیف خواهد شد. به عبارت دیگر، تامین مالی پروژه‌های سرمایه‌گذاری کشور با مشکل مواجه شده و به نظر می‌رسد کسری بودجه و عدم سرمایه‌گذاری خارجی نیز به این فشار بیشتر دامن بزند و حتی از هم‌اکنون پیداست که چشم‌انداز توسعه‌ای

با کاهش قیمت‌های نفت، درآمدهای نفتی عربستان نیز در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ نسبت به دوره‌ی مشابه سال گذشته کاهش ۲۴ درصدی را تجربه کرده و که با توجه به مشکلات بودجه‌ای سال‌های گذشته، موجب کسری بودجه‌ی بیشتر بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت اوپک شده است. وزارت امور اقتصادی (مالیه) عربستان اعلام کرد که درآمدهای نفتی این کشور در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۳۴ میلیارد دلار کاهش داشته است که این امر به نوبه‌ی خود چالشی بزرگ را در برنامه‌ی توسعه‌ی بزرگ‌ترین اقتصاد خاورمیانه ایجاد خواهد کرد و عربستان را برای انجام اصلاحات اقتصادی و ساختاری برنامه‌ریزی شده با مشکل روبرو خواهد کرد. البته، درآمدهای غیرنفتی این کشور نیز با کاهش ۲۲ درصدی نسبت به سال گذشته به ۵۱ میلیارد دلار رسید

پیشنهاد خصوصی سازی صنعت نفت ونزوئلا

پیشنهاد، ونزوئلا در یک چرخش ۱۸۰ درجه‌ای، علاوه بر خصوصی‌سازی وسیع در تولید نفت و گاز، پالایشگاه‌ها و بازار داخلی خود، به بخش خصوصی نیز اجازه خواهد داد تا بازار هیدروکربورها و مشتقات تولیدی آن را بدون کنترل دولت در دست بگیرد و آن را فعال‌تر کند. به عبارت دیگر، کنار گذاردن مسئولیت دولت ونزوئلا در اداره‌ی تمام فعالیت‌ها و فرآیندهای صنعت

و بین‌المللی جهت نوسازی و گسترش فعالیت‌ها و توسعه‌ی تجارت نفتی ونزوئلا شده است. کمیسیون در بخشی از نظرات خود افزود: از آنجا که ونزوئلا دیگر نقشی استراتژیک در بازار جهانی نفت ندارد، باید تلاش کند تا تولید نفت خود را از میزان فعلی آن (حدود ۶۱۸ هزار بشکه در روز)، در کوتاه‌ترین زمان ممکن به ۲ میلیون بشکه در روز برساند. در صورت انجام این

تشدید تحریم‌های آمریکا علیه ونزوئلا و مشکلات مالی سال‌های اخیر شرکت نفت دولتی (PDVSA) این کشور، موجب شد تا کمیسیونی که جهت بررسی ساختار مجدد اداره‌ی این شرکت تشکیل شده بود، پیشنهاد لغو کنترل دولت بر تمامی فعالیت‌های این شرکت را مطرح کند. این کمیسیون همچنین خواستار حضور شرکت‌ها و سرمایه‌های خصوصی داخلی

یک روزنامه‌ی ونزوئلایی در اواخر آوریل، از انتصاب Asdrubal Chavez به‌عنوان رئیس PDVSA و ساختار بندی مجدد وزارت نفت خبر داد. Chavez پیش از این، رئیس Citgo، بازوی بازاریابی و پالایش PDVSA در آمریکا و نایب‌رئیس اداره‌ی پالایشگاه‌ها در PDVSA بوده است. ■

می‌دانند. پیشنهاد فوق، در ماه مارس توسط کمیسیون منتخب مطرح شده و اواسط آوریل، همزمان با انتصاب رئیس کمیسیون، طارق العیسی، به‌عنوان وزیر نفت کشور منتشر شد. العیسی پیش از آن که به‌عنوان رئیس کمیسیون انتخاب شود، معاون اقتصادی رئیس‌جمهور بود. همچنین

نفت کشور، یک تغییر اساسی در محوریت این مدل اقتصادی است که توسط دولت نیکولاس مادورو مورد حمایت قرار گرفته است. البته، برخی کارشناسان نفتی، پیشنهاد خصوصی‌سازی این صنعت را حتی از پیشنهاد مخالفان سیاسی برای برداشتن مادورو از قدرت، تهاجمی‌تر

تبعیت کامل سنگاپور از قوانین جدید در حمل و نقل دریایی

علت آن هم وجود سوخت‌های ته‌مانده‌ی برج تقطیر در پالایشگاه‌ها (نفت کوره) با سولفور بالا در مخازن و لوله‌های این کشتی‌ها بود، که انتظار می‌رود در زمان مناسب نسبت به شستشوی آنها اقدام و سپس از سوخت مناسب استفاده کنند. اداره بنادر سنگاپور از مدت‌ها قبل از اجرای قانون فوق، درباره‌ی عدم استفاده از سوخت مناسب هشدار داده است. با این وجود دو کشتی خارجی موجود در سنگاپور که از سوخت مناسب استفاده نکرده بودند را توقیف کرده و اعلام کرده است که حرکت این کشتی‌ها منوط به استفاده از سوخت منطبق با قوانین جدید توسط آنها خواهد بود. ■

مارس که به تایید اداره‌ی بنادر سنگاپور رسیده، ۹۶ درصد کشتی‌های ورودی دارای سوخت منطبق با قانون فوق بوده‌اند. البته کشتی‌های دارای اسکرابر (تصفیه‌کننده‌ی نفت کوره) از این قانون مستثنی هستند. به نقل از اداره بنادر سنگاپور، این کشور خود را مکلف به کاهش اثرات زیست‌محیطی ناشی از سوخت کشتی‌ها می‌داند و با تهیه‌ی سوخت‌های مطابق با قوانین سازمان دریانوردی در این راستا حرکت می‌کند. با بررسی‌های به‌عمل آمده در سه ماهه‌ی اول سال جاری از تعداد ۳۲۶ کشتی بازرسی شده در بنادر سنگاپور، تنها ۱۲ کشتی بدون اسکرابر که سوخت منطبق با قوانین IMO را نداشتند، شناسایی شدند.

از زمانی که مقرر شد تا کلیه‌ی شرکت‌های حمل و نقل دریایی کشتی‌های خود را ملزم به مصرف سوخت نفت کوره با سولفور حداکثر ۰/۵ درصد کنند، سنگاپور در شرق دور از اولین کشورهایی بود که از مقامات اداره‌ی بنادر و دریانوردی خود خواست تا کلیه‌ی کشتی‌های ورودی به بنادر و آب‌های ساحلی آن کشور از این قوانین پیروی کنند. سال گذشته سازمان جهانی دریانوردی اعلام کرد که تمام کشتی‌ها از روز اول ژانویه ۲۰۲۰ بایستی از سوخت نفت کوره و سوخت دیزل با گوگرد کمتر از ۰/۵ درصد استفاده کنند. بر همین اساس، با اعلام زمان ورود کشتی‌ها به بنادر سنگاپور برای ماه‌های ژانویه تا

کاهش ۶۴ واحدی تعداد دکل‌های حفاری آمریکا

۲۰۱۶-۲۰۱۴، در حدود ۱۲ ماه طول کشید تا بازار به بدترین شرایط خود برسد ولی به‌نظر می‌رسد در شرایط کنونی با سرعت بیشتری این روند طی خواهد شد. به‌همین دلیل تولید نفت آمریکا نیز به‌شدت کاهش یافته است به‌طوری‌که طبق اعلام اداره‌ی اطلاعات انرژی آن کشور، تولید روزانه نفت آمریکا از ۱۳/۱

کشور با کاهش ۶۰ واحدی به ۳۷۸ و تعداد دکل‌های حفاری گاز با کاهش ۴ واحدی به ۸۵ دستگاه رسید. تحلیل‌گران بازار نفت با توجه به شرایط جهانی آن معتقدند، در حال حاضر سرعت فروپاشی بازار بسیار بیشتر از آن است که هر شرکتی بتواند خود را با آن وفق دهد. در رکود سال‌های

در ایالات متحده آمریکا نیز به‌دنبال شیوع ویروس کرونا و کاهش شدید قیمت نفت، ۶۴ دستگاه از تعداد دکل‌های حفاری آن کاسته شد و در مجموع به ۴۶۳ دستگاه در هفته‌ی منتهی به ۲۴ آوریل رسید. در هفته‌ی قبل از آن نیز تعداد ۷۳ دستگاه کاهش یافته بود. از مجموع این دکل‌ها، تعداد دکل‌های نفتی این

میلیون بشکه در اواسط ماه مارس به ۱۲/۲ میلیون بشکه در روز در هفته‌ی منتهی به ۱۷ آوریل رسید. به نظر می‌رسد میزان کاهش روزانه ۸۰۰ هزار بشکه‌ای رخ داده، بیشتر هم بشود و برای ماه‌های ژوئن و ژوئیه به ۳ میلیون بشکه در روز برسد. البته با وجود کاهش شدید در تعداد دکل‌ها و در نتیجه کاهش میزان فعالیت‌های حفاری، روند تولید

همچنان در جریان است. اگرچه، محدودیت شدید ظرفیت ذخیره‌سازی مخازن تجاری موجود نیز باعث افت شدید قیمت نفت شده است چراکه مشتریان زیادی برای خرید نفت تولیدی در بازار وجود نداشتند. به همین دلیل، انتظار می‌رود روند تکمیل چاه‌های در حال حفاری نیز متوقف شود. در بحران ۲۰۱۶-۲۰۱۴، نیز بازار با مزاد عرضه روبرو

بود اما در دوره‌ی فعلی علاوه بر مزاد عرضه، بازار با کاهش تقاضا نیز روبرو است. در چهار هفته‌ی اول بحران سال ۲۰۱۶-۲۰۱۴، تعداد دکل‌ها در آمریکا ۶۰ واحد کاهش داشت در حالی که در بحران فعلی این رقم تاکنون ۱۸۹ واحد است. انتظار می‌رود با تغییر جهت بازار در سه ماهه‌ی آخر سال ۲۰۲۰ تعداد دکل‌ها به ۲۶۰ دستگاه افزایش یابد. ■

چین تنها مشتری نفت خام‌های صادراتی در جهان

در حالی که به علت ویروس کرونا تقاضا برای نفت در سرتاسر جهان کاهش یافته است و تقاضای پالایشگاه‌ها در کشورهایی همچون هند، اندونزی، تایوان و مالزی کاهش شدیدی دارد، به نظر می‌رسد در هفته‌های اخیر چین تنها کشوری است که محموله‌های نفت خام را توسط پالایشگاه‌های دولتی و مستقل خود خریداری می‌کند.

در چین محدودیت‌های رفت‌وآمد به تدریج حذف شده و به کارخانجات و صنایع تولیدی اجازه داده شده است تا تولید خود را از سر گیرند، به همین دلیل پالایشگاه‌ها هم فعالیت خود را افزایش داده‌اند. بررسی‌های انجام

شده نشان می‌دهد که بعد از گذشت دو ماه، خوراک نفت خام پالایشگاه‌ها در ماه آوریل به رقم ۱۲/۵ میلیون بشکه در روز رسیده است که ۹۰ درصد مقدار خوراک روزانه در ماه ژانویه است اما در ماه فوریه این رقم با افت روزانه ۳/۳ میلیون بشکه روبرو شد.

بازگشت مردم به کار و افزایش فعالیت روزانه‌ی پالایشگاه‌ها موجب خواهد شد تا مخازن عملیاتی آنها به تدریج آزاد شوند و امکان خرید و ذخیره‌سازی مجدد نفت خام ارزان قیمت فراهم شود. همچنین انتظار بر این است که تقاضای کشور برای فرآورده نیز به تدریج افزایش یابد. به این ترتیب برآورد

می‌شود که میزان واردات روزانه‌ی نفت خام چین به ۹/۷ میلیون بشکه در روز در ماه مارس و در سه ماهه‌ی اول سال به متوسط ۱۰/۲ میلیون بشکه در روز برسد و پس از آن، به تدریج افزایش یابد و در ماه‌های آتی به بالای ۱۰ میلیون بشکه در روز برسد. پیش‌بینی شده است که در فصل دوم سال جاری و با آغاز تعمیرات دوره‌ای، کاهش ظرفیت فعال پالایشگاه‌ها در آسیا به مقدار ۴ میلیون بشکه در روز برسد. به همین دلیل خرید محمولات فقط به بازار تک محموله‌ها (SPOT)، آن‌هم برای ذخیره‌سازی در مخازن خشکی یا شناور محدود خواهد شد. ■

تلاش هند برای پر کردن سریع‌تر مخازن استراتژیک نفتی در ماه آینده

سالیان زیادی است که شرکت‌های نفتی هندی همواره از قیمت بالای نفت شکایت داشتند و همین امر باعث شده بود که در زمان کاهش قیمت از فرصت استفاده کرده و بیشترین خریدهای خود را انجام دهند. این بار نیز، با وقوع شرایط جاری، مسئولین ذخیره‌سازی و امنیت عرضه‌ی نفت در این کشور، اخیراً اعلام کردند که کاهش شدید قیمت نفت فرصت مناسبی را برای

پر کردن سریع‌تر مخازن استراتژیک این کشور و کاهش میزان واردات در دوره‌ی افزایش قیمت‌ها برای صنعت نفت هند به وجود آورده است. در حال حاضر، ۵۶ درصد مخازن نفتی هند پر شده و این کشور در صد است تا در ماه آینده ۱۰۰ درصد مخازن را با قیمت‌های جاری ارزان نفت پر کند. به علاوه، به دلیل بعد مسافت کمتر، بهترین گزینه از نظر آنها واردات بیشترین مقدار نفت مورد نیاز

هندوستان از غرب آسیا (به‌ویژه خلیج فارس) است. به گفته‌ی مقامات ذخیره‌سازی نفت در هند، با توجه به آنکه در مقایسه با خلیج فارس، آمریکا در فاصله‌ی بسیار دورتری از هندوستان قرار دارد، به صرفه‌تر آن است که واردات نفتی از کشورهای غرب آسیا صورت پذیرد و این برنامه برای دو تا سه ماه آینده نیز پا برجا خواهد ماند. رسیدن یک کشتی از آمریکا به هند ۴ هفته زمان

نفتی کشور برای آینده و زمان‌های قیمت بالاتر فراهم آورده است. هم‌اکنون هندوستان سفارشات خرید مقادیر زیادی نفت خام را فقط به منظور ذخیره‌سازی انجام می‌دهد و شرکت‌های نفتی و پالایشگاه‌های این کشور نیز در نظر دارند تا در ماه آوریل ۱۹ میلیون تن نفت خام وارد کنند. اولین محموله‌ی یک میلیون بشکه‌ای از میدان زاکوم امارات را نیز، هند برای ذخیره‌سازی در مخازن استراتژیک خود خریداری کرده که در ماه مه به مقصد خواهد رسید. ■

مارس در سراسر کشور به مدت ۲۱ روز وضعیت فوق‌العاده اعلام کرد و نخست‌وزیر این کشور مدت آن را تا سوم ماه مه تمدید کرده است. برخی کارشناسان نفتی پیش‌بینی کرده‌اند که تقاضای نفت هند در سه ماهه‌ی دوم سال ۲۰۲۰، رقمی بالغ بر ۴۰۵ هزار بشکه در روز کمتر از میزان دوره‌ی مشابه سال گذشته باشد. اگرچه که میزان تقاضای نفت برای مصارف داخلی در هندوستان کاهش یافته است، اما قیمت پایین نفت فرصت خوبی را برای وارد کردن نیازهای

لازم دارد، در حالی که این مدت برای خاورمیانه (خلیج فارس) یک هفته است. مخازن نفتی هند در جنوب این کشور در نواحی ویساخاپاتنام (۱/۳۳ میلیون متریک تن)، منگلور (۱/۵۰ میلیون متریک تن) و پادور (۲/۵۰ میلیون متریک تن) می‌باشد که همگی آنها می‌بایست تا ماه آینده پر شوند. با تکمیل مخازن، انتظار می‌رود که در فاز اول مخازن فوق، نیاز کشور هند را برای مدت ۹ روز و در فاز دوم نیاز این کشور را برای مدت ۱۲ روز تامین کند. هندوستان از ۲۵

افزایش فعالیت پالایشگاه‌های نفت در برزیل

۴ درصد بیش از دوره‌ی مشابه سال قبل و ۳ درصد بیشتر از سه ماهه‌ی آخر سال قبل است. پیش‌بینی می‌شود مقدار تولید روزانه‌ی پالایشگاه‌های کشور در ماه آوریل به ۲/۲۶ میلیون بشکه برسد. این شرکت همچنین در ماه آوریل روزانه ۲/۲ میلیون بشکه نفت خام و ۹۰ میلیون مترمکعب گاز طبیعی تولید کرده است. ■

اندک قرنطینه، رعایت فاصله‌ی اجتماعی سخت‌گیرانه و بهبود تدریجی در فعالیت‌های اقتصادی صورت گرفته است. البته اغلب شهرها همچنان ملزم به رعایت این موضوع هستند. بر اساس آمار منتشره توسط پتروبراس، در سه ماهه‌ی اول سال جاری نرخ فعالیت پالایشگاه‌های برزیل ۷۹ درصد بوده که

پتروبراس، شرکت دولتی نفت برزیل، نرخ فعالیت پالایشگاه‌های این کشور را تا ۶۲ درصد ظرفیت اسمی آنها افزایش داد تا بتواند افزایش تقاضا برای فرآورده‌های نفتی را پوشش دهد. در اوایل آوریل این نرخ ۵۲ درصد بود و در دهه‌ی سوم آوریل به ۵۶ درصد افزایش یافته است. افزایش تقاضا در این کشور نیز بعد از گشایش‌های

اعلام سهمیه‌ی جدید واردات نفت خام به پالایشگران چینی

به ۳۱ پالایشگر خصوصی و مستقل اجازه‌ی واردات حجمی بالغ بر ۵۳ میلیون تن نفت خام داده است. به این ترتیب، در سال جاری میلادی تاکنون تعداد ۴۴ پالایشگر مجوز واردات ۱۵۳ میلیون تن نفت خام را دریافت کرده‌اند که معادل ۸۵ درصد سقف سهمیه‌ی سالانه‌ی آنها است. در سه ماهه‌ی اول سال جاری این پالایشگاه‌ها در مجموع ۴۲/۵ میلیون تن نفت خام وارد کرده‌اند. به این ترتیب و بدون در نظر گرفتن دور سوم مرحله از تخصیص و اعلام سهمیه‌ها، این پالایشگاه‌ها

انجام دادند تا از این فرصت برای واردات نفت ارزان استفاده کنند. اعلام اخیر نیز که در ماه آوریل صورت گرفته، دومین مرحله از ارائه‌ی مجوز واردات نفت خام به پالایشگاه‌های چین است، به طوری که به آنها اجازه می‌دهد تا در چارچوب برنامه‌ی تولید خود، تا حداکثر مقدار ممکن، نفت خام ارزان قیمت وارد کنند. به این ترتیب، پالایشگران مستقل چینی هم به‌عنوان خریدار در بازار جهانی نفت ظاهر و مستقیماً اقدام به خرید نفت خواهند کرد. در این دور از تخصیص سهمیه‌های وارداتی، دولت چین

دولت چین همه ساله و در مراحل مختلف برنامه‌ی واردات نفت خام مصرفی کشور را بر اساس سهمیه‌های تعیین شده به پالایشگران داخلی اعلام می‌کند. اما در ماه‌های اخیر که قیمت نفت شدیداً کاهش یافته این برنامه را تا حدودی تغییر داده است. در حقیقت، پالایشگران چینی نیز همانند پالایشگران هندی همواره از قیمت‌های بالای نفت شکایت داشتند. به همین منظور در ماه‌های اخیر که قیمت‌ها کاهش شدید داشتند، پالایشگران چینی نیز تمامی تلاش خود را

اجازه دارند تا سقف ۱۱۰ میلیون تن دیگر نفت خام وارد کنند. البته در مرحله دوم سهمیه‌های اعلام شده، برخی پالایشگاه‌ها از جمله پالایشگاه یانگ ژینگ در شاندونگ، که قبلاً نتوانسته بود سهمیه کامل خود را وارد کند با کاهش، مواجه شده است. ۱۳ پالایشگاه دیگر نیز که برای سه ماهه دوم هیچ سهمیه جدیدی دریافت نکرده‌اند، مجبورند بر اساس همان سهمیه سه ماهه اول، نفت خریداری و وارد کنند. تعداد ۲۸ پالایشگاه نیز

سهمیه ۱۰۰ درصدی خود برای سال ۲۰۲۰ را در همین مرحله، دریافت کرده‌اند. البته برخی منابع نزدیک به پالایشگاه‌های مستقل در چین می‌گویند که این شرکت‌ها علی‌رغم قیمت پایین نفت و در دست داشتن سهمیه کافی، عجله‌ای برای واردات زیاد ندارند چرا که از یک طرف معتقدند قیمت‌ها تا مدتی پایین خواهد ماند و از طرف دیگر با محدودیت مخازن ذخیره‌سازی مواجه هستند. بنابراین، ملاحظه می‌شود که بیشتر پالایشگران چینی در طول

شش ماه، مجوز واردات تقریباً ۱۰۰ درصد نفت مورد نیاز خود را دریافت کرده‌اند که دلیل آن نیز پیش‌دستی دولت در ارائه مجوز واردات هرچه بیشتر نفت با قیمت پایین در شرایط کنونی است. البته، دولت چین نیز همواره از افزایش موجودی نفت مخازن استراتژیک خود غافل نبوده و تلاش می‌کند تا با خرید بیشتر نفت با قیمت پایین، حداکثر منافع را کسب کند و بر امنیت عرضه داخلی نفت خود بیفزاید.

اوج گرفتن نقطه‌ی سربه‌سری قیمت نفت و مشکل توازن بودجه در کشورهای صادرکننده نفت

بر اساس آخرین گزارش منتشر شده توسط صندوق بین‌المللی پول (IMF)، در صورت ثبات قیمت‌های نفت در سطوح فعلی، کشورهای صادرکننده نفت در خاورمیانه و شمال آفریقا MENA در سال ۲۰۲۰، با زیان ۲۳۰ میلیارد دلاری در درآمدهای نفتی روبرو خواهند شد. این در حالی است که نقطه‌ی سربه‌سری قیمت نفت برای تعادل بودجه‌ی این کشورها در بحبوحه‌ی افزایش هزینه‌ها، به اوج خود خواهد رسید. طبق آخرین گزارش چشم‌انداز اقتصادی مربوط به منطقه‌ی MENA که هفته‌ی گذشته توسط IMF منتشر شد، با کاهش ۶۰ درصدی در قیمت نفت از ابتدای سال جاری، کشورهای صادرکننده نفت در منطقه MENA (خاورمیانه، شمال آفریقا، افغانستان و پاکستان)، با موانع مهمی برای توازن بودجه‌ی خود روبرو هستند. مدیر اداره‌ی خاورمیانه و آسیای مرکزی IMF اعلام کرد که: پیش‌بینی‌های صندوق، بر اساس قیمت‌های آتی نفت است و در حال حاضر ما از نظر چشم‌انداز با آنچه بازار از لحاظ قیمت آتی نفت نشان

می‌دهد، انحرافی نداریم. پیش‌بینی‌های انجام شده با توجه به فضای عدم اطمینان در بازار و سرعت تغییرات باید چندین بار بازبینی شود. وی افزود: پیش‌بینی IMF از رشد اقتصادی، کسری بودجه، نقطه‌ی تعادل بودجه و سایر موضوعات، قبل از آخرین توافق اوپک پلاس در ابتدای آوریل مبنی بر محدود کردن عرضه‌ی نفت و تا حدودی ثبات بازار نفت است و این توافق می‌تواند از قیمت نفت به‌خصوص در صورت بهبود تقاضا حمایت کند. IMF که بدترین رکود اقتصادی را پس از رکود بزرگ برای جهان پیش‌بینی کرده، میانگین قیمت نفت در سال ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ را به ترتیب ۳۵/۶۱ و ۳۷/۸۷ دلار در هر بشکه برآورد کرده و اینکه تا سال ۲۰۲۲ زیر ۴۵ دلار در هر بشکه باقی خواهد ماند. در حالی که رقم قبلی آن برای سال ۲۰۲۰ معادل ۵۸/۰۳ دلار در هر بشکه پیش‌بینی شده بود. بر اساس ارزیابی IMF، علی‌رغم برخی بهبودها در اقتصاد کشورهای صادرکننده نفت در منطقه‌ی MENA طی دو سال اخیر، نقطه‌ی سربه‌سری قیمت نفت برای

تعادل بودجه بسیار بالاتر از سطوح فعلی است و در کشورهای الجزایر، بحرین و عمان این شاخص به ۸۰ دلار در هر بشکه رسیده است. کسری بودجه‌ی کشورهای صادرکننده نفت منطقه‌ی MENA نیز به‌علت اثرات ناشی از شیوع ویروس کرونا از ۲/۸ درصد تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۱۹ به ۱۰ درصد در سال جاری خواهد رسید. کاهش قیمت نفت موجب تضعیف فضای سیاسی برای رفع بحران در برخی کشورها، فشار بر نرخ ارز و بودجه‌ی دولت و بالاخره تضعیف موقعیت بین‌المللی این کشورها در دنیا خواهد شد. بر اساس برآورد صندوق، اقتصاد کشورهای MENA در سال ۲۰۲۰ به میزان ۴/۲ درصد کوچک‌تر می‌شود در حالی که پیش‌بینی قبلی در ماه اکتبر رشد ۲/۱ درصدی را نشان می‌داد. رشد تولید ناخالص داخلی در شش کشور عضو شورای همکاری خلیج فارس (عربستان، امارات، کویت، عمان، قطر و بحرین) نیز از مثبت ۵۸/۰ درصد در سال ۲۰۱۹ به منفی ۲/۶۹ درصد در سال ۲۰۲۰ کاهش خواهد یافت. لیبی که درگیر جنگ داخلی و رقابت

آن ۲/۳ درصد کوچک‌تر خواهد شد. کاهش GDP برای کشورهای امارات و کویت نیز به ترتیب به میزان ۳/۵ و ۱/۱ درصد خواهد بود. اما، انتظار می‌رود رشد اقتصادی کشورهای صادرکننده نفت در منطقه‌ی MENAP در سال ۲۰۲۱ بهبود یافته و به ۴/۷ درصد برسد. ■

فعالیت‌های نفتی و اقتصادی آن را مختل می‌کند، تولید ناخالص داخلی ۴/۷ درصد کوچک‌تر خواهد شد و تولید نفت آن نیز به دلیل نبود محدودیت‌های امنیتی ۲ درصد کاهش خواهد یافت. رشد تولید ناخالص داخلی عربستان نیز ۲/۳ درصد کاهش خواهد یافت و یا به عبارتی اقتصاد

بین دو گروه برای تصاحب تاسیسات نفتی آن کشور است با نزدیک به ۶۰ درصد کاهش در GDP، بیشترین آسیب را خواهد دید و رشد اقتصادی در الجزایر به دلیل کاهش ظرفیت تولید و از دست دادن سهم بازار به منفی ۵/۲ درصد خواهد رسید. در عراق، جایی که اعتراضات مداوم اجتماعی

تمدید معافیت شرکت Chevron توسط خزانه‌داری آمریکا

فعالیت‌های این شرکت در ونزوئلا مطابق با قوانین و مقررات ادامه دارد و تلاش شرکت در این برهه‌ی حساس کنونی تمرکز بر حفظ امنیت عملیات و حمایت از بیش از ۸۸۰۰ نفر نیروی کار است که با شورون همکاری می‌کنند.

شروع فعالیت شورون در ونزوئلا به دهه‌ی ۱۹۲۰ باز می‌گردد و این شرکت امیدوار است که مجوز عمومی E8 برای ادامه‌ی فعالیت آن در ونزوئلا تمدید شود. شرکت PDVSA در گزارش اولیه‌ی خود، تولید نفت شرکت را در ماه آوریل به طور متوسط ۶۸۱۳۶۳ بشکه در روز پیش‌بینی کرد. اما آخرین برآوردهای اداره‌ی اطلاعات انرژی ایالات متحده آمریکا (EIA)، نشان می‌دهد که تولید نفت آن در ماه مارس ۶۵۰ هزار بشکه در روز بوده است. این رقم در ماه مارس سال ۲۰۱۹ در حدود ۸۴۰ هزار بشکه در روز و در ماه مارس سال ۲۰۱۸ در حدود ۱/۶۵ میلیون بشکه در روز بوده است.

شرکت شورون هم‌اکنون با شرکت Petroboscan که از ماه اکتبر گذشته وظیفه‌ی تولید روزانه ۲۰۰ هزار بشکه نفت را در PDVSA دارا می‌باشد، همکاری می‌کند. سهم شرکت شورون نیز در این همکاری تولید روزانه ۳۴ هزار بشکه نفت خام در روز است. ■

رئیس‌جمهور نیکولاس مادورو از قدرت، ضروری است. اگرچه، برخی در داخل دولت ترامپ سعی در پایان دادن به این معافیت برای افزایش فشار بر نیکولاس مادورو دارند، یک منبع آگاه اعلام داشت که دولت به جای ادامه دادن به اعطای معافیت‌های کوتاه‌مدت به دنبال متوقف کردن معافیت‌ها است.

Katie Bays مشاور انرژی در موسسه Sandhill Strategy معتقد است که اگر کاخ سفید به دنبال فرصتی برای برداشتن معافیت بود، آخرین سقوط قیمت نفت این فرصت را فراهم کرده است. وی گفت: برای PDVSA جایگزینی اپراتور دیگر با توجه به پایین بودن قیمت نفت، بسیار دشوار خواهد بود و بنابراین استدلال‌هایی مبنی بر عدم تمدید معافیت بدون تهدید تقویت روسیه یا چین در این کشور ضعیف است. برخی از کارشناسان انرژی نیز بر این عقیده‌اند که: تا یک ماه پیش این اطمینان وجود داشت که با توجه به افزایش فشار بر رژیم مادورو، وزارت خزانه‌داری آمریکا معافیت Chevron را تمدید نخواهد کرد و با سقوط قیمت، انتظارات بر عدم تمدید معافیت و بدون ایجاد هر گونه فشاری بود، اما اظهارات اخیر مقامات وزارت خارجه در این موضوع تردید ایجاد کرده است. سخنگوی شورون نیز اخیراً اعلام کرد که

شرکت شورون (Chevron) آمریکا که علی‌رغم دستور اکید ترامپ مبنی بر عدم همکاری با شرکت دولتی نفت ونزوئلا (PDVSA) موفق شده بود در چندین مرحله حضور خود را در آن کشور تمدید کند، بالاخره آخرین مهلت نیز به او داده شده به طوری که این بار بایستی از اول ماه دسامبر سال جاری عملیات نفتی خود را در ونزوئلا به طور کامل متوقف کند. این تاریخ با توجه به مهلت نهایی بود که روز سه‌شنبه ۲۱ آوریل توسط خزانه‌داری آمریکا و با تاکید دولت ترامپ برای افزایش فشار بر نیکولاس مادورو رئیس‌جمهور ونزوئلا اعلام شده و روز چهارشنبه ۲۲ آوریل به اتمام رسید. البته، این معافیت به شرکت‌های Chevron Halliburton Schlumberger, Baker Hughes and Weatherford International این اجازه را می‌داد که همکاری خود را با شرکت نفت ونزوئلا، خارج از تحریم‌های ایالات متحده آمریکا ادامه دهند و این آخرین تمدید از ژانویه ۲۰۱۹ است که این شرکت‌ها را از تحریم‌های آمریکا معاف می‌کند. بنابر این معافیت، که به طور رسمی با عنوان (General License 8) شناخته می‌شود، این استدلال ایجاد شده که حضور شرکت‌های آمریکایی برای جلوگیری از سقوط نفت ونزوئلا و سهولت بهبود پس از خروج